

Kar Taneleri

– keskin2011 · 08 Ağustos 2016

Çekme ellerini üzerimden
Kendimi çok yalnız hissediyorum
İstersen en ağır sözleri söyle
Gözlerine bakacak yüzüm yok
Silkele yakamdan çekerek
Yüzüme vur hatalarımı bir bir
Acım az da olsa hafifler belki

Pusulasız bir gemi gibi gibiyim denizler de
Çıkan fırtınalarda ben ne yapacağım
Sığınacağım limanım da yok artık
İçimde biriken bu dermansız zehir
Yavaş yavaş öldürüyor beni
Aşkımıza sahip çıkamadık
Elimizdeki değerini bilemedik
Bedenim havlu attı
Sevdamızın yükünü kaldıramadı

Bilinmeyen bir denklem değildi sevgimiz
Atom gibi parçalara ayırdı bak ikimizi
Şiirler öksüz kaldı gidişinle
Geceler daha bir sessiz
Öfkeler dizgine vurulur
Siyahın tonları dönerken griye
Yalnızlığın üstüne beyaz bir örtü çekilir

Kar taneleri savrulur rüzgarlarda
Çılgınlıklarım demir atmaz uykularımda
Buruşturulup bir köşeye atılır
Naftalin kokulu aşklar
Çalınmış mutluluklar kalır geriye

Acıya kurşun işlemez artık
Görülmez böyle yürek yarası
Zincir tutsaklığı ve sabır

Kırbaç yalvartması sessizliğin
Veremeyeceğim hesabım yok artık
Herşey gün gibi gerçek
Boşuna değil bu ölüncesine sevmek ...

Refik
08 . 08 . 2016
İstanbul